

Вічне

Володимир Підпалий

Усе минає. І моя хода
обірветься, перейде у минуле...
А що ж лишиться? На моїх слідах
посходить осока та лобода
і подарує вечір їм зузулине
таке сумне і радісне “ку-ку”,
як і колись, в моїм житті днедавнім...
І прийде синьоокий мрійник в плавні
сопілку різати. Об осоку
поріже палець. Лободи листок
зашелестить на вітрі соковито...

Хіба ж даремно вік було прожито,
як є між нами на землі місток...